

[Sundhedsministeren]

vurdering, at der her var tilvejebragt et godt regelgrundlag for etablering af hensigtsmæssige vagtordninger. Jeg vedstår derfor fuldt ud mit ansvar for de overordnede rammer for vagtlægesystemet. Det betyder naturligvis også, at vi i Sundhedsministeriet vil følge, hvordan den nye ordning vil virke; og dokumenteres der et generelt behov for ændringer, må spørgsmålet tages op.

Jeg må samtidig understrege, at ansvaret for tilrettelæggelsen af ordningerne i de enkelte amter ligger hos amtsrådene og hos de praktiserende læger. De har ansvaret for, at ordningerne lever op til overenskomstens krav om betjening af patienterne. Det er mit indtryk, at amterne og lægerne i fællesskab har gjort et stort arbejde for at udmønte de overordnede rammer i overenskomsten i konkrete ordninger.

I de indgåede aftaler er man opmærksom på, at der kan blive behov for justeringer. Det vil således blive nøje overvåget, hvordan ordningerne kommer til at fungere. Jeg har tiltro til, at ordningen kommer til at fungere tilfredsstillende, og jeg mener derfor, at vi bør vise læger og amter tillid og lade dem få mulighed for at komme i gang.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege hensynet til patienterne. Kritikere af ordningen har som en selvfølgelig ting taget for givet, at ændringerne ville betyde forringelse af vagtlægeordningen. Det kan derfor ikke undre, hvis mange mennesker er urolige og ser frem til årsskiftet med blandede følelser. Det er uheldigt. Som det er fremgået af mit indlæg, mener jeg ikke, der er grund til at kritisere de vagtordninger, der nu er tilrettelagt i amterne. Jeg mener tværtimod, at vi fortsat vil have en god vagtlægeservice.

*Forhandling***Køpke Christensen (FP):**

Vi har nu i længere tid været vidne til en kraftig kritik, som ministeren ganske rigtigt sagde, af de nye vagtlægeordninger.

Jeg erkender blankt, at der ikke er tale om problemer i storbyerne, altså de tæt befolkede områder. Men dér, hvor det ifølge protesterne fra over 90 – og jeg understreger over 90 – kommuner halter, er i de tyndt befolkede områder af landet.

Vi hører ofte fra Venstresundhedsministeren, at beslutningerne skal tages i det yderste led i samfundet. Dette er da også meget sympatisk. Men det er bemærkelsesværdigt, at ministeren ikke udfører denne tanke i praksis.

I dette tilfælde ville princippet om decentralisering betyde, at kommunerne skal have indflydelse på vagtlægeområdet. Kommunernes manglende indflydelse har været et meget stort problem, idet kommunerne ikke er blevet taget med på råd. Amterne har vedtaget den nye vagtlægeordning stort set hen over hovedet på kommunerne. De ansvarlige kommuner, der gerne vil sikre deres borgere en tryk tilværelse, har altså ikke haft indflydelse i tilstrækkeligt omfang. Enhver kan jo sige sig selv, at det er klart, at kommunerne skal have indflydelse på en sådan overenskomst, da det primært er i kommunerne, man mærker problemerne.

Hele miseren i denne sag er, som flere andre politikere har været inde på i medierne, at finansministeren og sundhedsministeren i en sen time brød ind i overenskomstforhandlingerne mellem PLO og Sygesikringens Forhandlingsudvalg på et tidspunkt, hvor amterne, som jeg vælger at kalde dem, havde godkendt at tilføre PLO ekstra mange millioner kroner til de praktiserende læger. Der blev dog knyttet en betingelse til, som ministeren også var inde på. Det, der skete, var, at man forlangte, at der skulle spares 80 mio. kr. på vagtlægeordningerne og 50 mio. kr. på medicinområdet, nærmere betegnet på apoteksområdet. Kravet om disse besparelser har ført til det fantastiske, at man ikke har lyttet til de protester, der er indløbet. Ud over de godt 90 kommuner, der har haft mod til offentligt at tilkendegive deres utilfredshed, er der masser af kommuner, der efter min overbevisning er utilfredse, men som af loyalitetshensyn over for regeringen intet siger.

Man kan så ligesom regeringen vælge at overhøre disse protester med bemærkningen om, at det må og skal være forhandlingsparternes ansvar. Det er dog efter vores opfattelse svært, særlig efter at regeringen nu er gået ind i forhandlingerne med den holdning, regeringen har. Bl.a. på den baggrund vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke er Folketingets og regeringens ansvar, hvis gennemførelsen af disse ordninger vil resultere i, at der i den yderste konsekvens kommer lig på bordet. Det er jo